

ГЕОРГИЈЕ,

*по Божјој милости епископ српске православне епархије темнишварске, у Светом Дугу
браћи и деци својој предлаж, свештенству и народу Богом штићене и спасаване
епархије своје.*

име Оца и Сина и Светога Духа, Господа Тријединота, који до краја света не
ће престати бирати и слати међу људе, ради њиховог спасења, апостоле своје, —
изабран и послан сам и ја међу Вас, као наследица апостола, после многих, Богом
умудрених владика Ваших и освећених претходника мојих.

Пре више седмица ступио сам у стадо духовно, које ми је Господ поверио,
помазавши ме влашћу Христовом, предаош апостолима, и обукавши ме у силу
Духа Његова.

Пространо стадо моје, жељно архипастира, дочекало ме је као посланика Божјег
неочекивано сечано. Већ на граници епархије допирали су до мене таласи радости из стада,
које је са свих страна пред мене долетало, засипало ми пут цвећем, пружало ми гаранције мира,
и клицало: Нека је благословен онај, који долази у име Господње! А ја смирени архипастир
Ваш, на том првом срету и загрљају са стадом својим, благосиљао сам непрестано тај дан
Божји, који ме је својим светлим трепуцима крещо у вери да ме стадо моје јединодушно са
љубављу и са поверењем иштекује.

Уздигнут уз многе жеље и велике наде на крму епархије Ваше, преузео сам управу
њезину у руке своје ослабљене и ослабљене, и од тога часа свалила се на мене тешка дужност
да Вас возим по немирном мору овога света, кроз безброј опасности, у обећано Вам царство
среће и славе.

Па гледајући Вас већ подуже са те висине, где се као јагњаци око мене окупили са
искреном преданошћу, као духовни старешина Ваш, са срцем, пуном чисте љубави и са душом
до дна тронутом, шаљем Вам на данашњи дан прву архиепископску поуку од себе и благослов
од Онога, који ми је дао власт да благословом Његовим благосиљам сваку душу добром сва-
ким на небу и земљи.

У духу апостолском пре свега скидам са срца свога највредлије жеље за добро Ваше, те
Вам их шаљем уз онај благослов, са којим су и апостоли рад свој отпочињали.

Мир нека је с Вама! Мир нека је у свима домовима Вашим!

Мир, који долази од Бога, и који доноси са собом свако добро, нека се усељава у
душе Ваше, нека простире крила над кућама Вашим, и нири царство своје по селима и градо-
вима и по свима крајевима Вашим!

Мир свети, који се са неба разлива у душе, нека свагда умирује мисли Ваше, које
хоће немирно да блуде по најопаснијим висинама и дубљинама; нека утишава срце Ваше, које
осим Њега ни сав свет овој задовољити не може; нека вида страсти, које Вас немилостиво
хоће да растрзају, нека задовољава савест која Вас често лопи, и нека тера далеко од Вас тугу,
страх и бриге, које Вам снагу испијају!

Мир Духа Божјег, који није од овога света, и који Вам свет овај не може ни дати,
нека гони из породица Ваших злобу и мржњу ђаволску, гнев зверски и свађу паклену, на
место тога нека у њих уноси стрпљење и праштање, љубав и слогу!

Мир, који нам огласише анђели о рођењу Спаситеља и највећег Миротворца, названог од пророка кнезом мира, нека се учврсти широм по школама и општинама Вашим, носећи напретка, и нека се за векове оснажи у нашој Цркви светој, на славу узвишеног нам земље Господара, на благостање наше домовине и спасење нашег српског народа!

Са тим апостолским жељама прихватио сам Вас, Мили Моји! у окриље своје, Богом чувано и освешено.

На стварању тога мира имам да радим код Вас као сарадник Христов, који је свима утруђенима и оптерећенима, који му буду приступали, мир тај обећао.

До тога благословенога дара Божјега, од којег Ваша срећа и спасење зависи, имам да Вас водим, као посредник Божји, да га примите и њиме се наслађујете.

Па баш зато, Драги Моји! хоћу већ у овој првој поуци својој да Вам објавим где ћемо тај мир наћи и добити.

На овом свету, Прелубазни! наћићемо га у Цркви Христовој, држећи се вере своје, а на оном свету у оним дворовима сјајним и висовима плавим, камо нас Црква прати.

Црква Христова је као нека лађа, коју је у сред мора бурног живота у свету саградио Господ на непоколебљивим основама своје науке, да јој никаква непријатељска сила досадити не може. Околу ње беге вали, громови ударају и китлају се чудовишта морска, али њој, по речима самог Бога, ни врата адава нахулити не ће.

Црква Христова, да би нам мир осигурала, има за сваку невољу нашу молитава и благослова, за сваку опасност оруђа, за сваку болест лека, за свако незнање има богату ризницу најистинитије поуке. У њој влада потпуна сигурност и мир рајеки.

И та Црква Христова, као добра мајка, никада нас не напушта, него и онда, када се од ње небагодарно удалимо, непрестано пружа руке за нама, и дозива нас себи. Чим угледамо света, узима нас на руке своје, чува нас и штити, а кад се са светом овим растајемо, она нас испраћа на тај пут далека и страшиа, на нас чак ни онда у молитавама својим не оставља.

Црква је према томе права срећа и спас за људе у свету.

Колико би људи, пуцајући на ускојем мору живота, залутало у таму незнања, насело на прудове искушења или пропало у бездане поворе страсти, који знају од свуда, да није те опробане за векове лађе Божје!

Ко ће опенити доминај благослова, који се по Цркви хришћанској до сада на људе излио? Ко ће изнаћи куда је благословена рука Цркве све доспела, где је све укрепила и подигла, олеменила и унапредила? Ко ће представити немир, дивљаштво и пустош, да није Цркве и вере, тих извора, који плодно патању душе наше и тога видели, које око себе свагда живот буди?

И у ту лађу Божју позвао је Бог и Вас, као и све људе, да се у њој у миру спасавате, и на њој у небо пловите.

У Христу Господу браћо и чедо моја прелубазна! Са највећом предавашћу и вољом хоћу да поведем ту лађу Божју у епархији Вашој, али је она још доста празна. Празна јане у њој места баш оних, који треба примером друге да повлаче. Бездушни људи новог доба, анђели сатапиви, законислено изгонисне из душа многих верних сила вере, а не знадоше им место тога ништа боље у замену дати. Раскинуше најсветије везе њихове са Богом, отуђише децу од њихове мајке, лизахше их извора сваког благослова. Али заиста Вам кажем, лакше ће бити и синовима Содоме и Гоморе у дане оне, него једном од таквих.

Преклињем Вас зато именом Господа, који нас је краљу својом од зла искупно, успоменом свих светитеља и угодника Његових и аманетом славних предака Ваших, повратите се сви натраг Цркви, од које сте се многи отуђили! У Цркви положите све наде Ваше! Са Црквом вежите сав живот Ваш! Спасавajte се у том тихом скровишту, јер знајте да ће сви они, који се деле од Цркве, проћи онако, као што прођоше они, који се о потону најошче изван лађе Појеве! Доста сте се напатили, гладни и жедни, и напуштени опасностима. Доста Вас је пропало са перада и перада. Још и сада читам са лица Вашег бол и сузе Ваше видим и уздахе чужем.

Ходите сви овамо, и сабите се у једно збијено коло на узвишеном заједничком послу нашем! Помозите ми сарадњом својом, сваки у свом делокругу, да бисмо се једном у Духу Христову смирили!

Ходите амо уз мене сви Ви, Духом Господњим помазани свештеници, братијо моја у Христу, који сте позвани да као будни стражари очи моје замењујете! Смилујте се па бедни народ, који је толико напуштан, а над којим се толике опасности витлају! Бог је Вас за народ везао, и од тих веза не може Вас нико разрешити. Учите народ у свакој прилици, и дижите га и умно и привредно! Без тих увета слабо ћете данас моћи и веру ширити. Учите народ делима својим, и водите га увек предвачећи! Ви сте светлост свету. Не гасите те светлости, него је пустите да из живота Вашег просијава, па да људи видећи добра дела Ваша, прославе Оца на небу!

Свршавајте богослужење са радошћу и са страхопоштовањем, јер знајте да се тога посла нису ни анђели удостојили! Пазите и бдите да овајаном душом светињи не приступате, јер ће светогрђе свалити на Вас и Ваше велико проклетство!

Будите народу пастири добри, који ће народ не само хранити, него и бранити и за њега страдати! Обудите се у ревност великога апостола Павла, похвале васељенске, и усеите у себе огњени дух Петра, стања у вери! Идите за изгубљеном овцом, и не мирујте, док је не нађете! Требите губу иззаренску! Прионите уз „побожне“, и вежите их за себе! Будите све сваком, и пазите да не обљутавите! Али стриљење не губите никад, и не сеците одмах мачем! Вацајте мрежу и по сто пута, и лов не ће изостати! Будите поред свега смирни и љубавни, те се не хвалите ни чим, осим немощима својим, а мале не презирите, да Вас Господ зато на суду не презре! Подносите жртве мушки, јер је то најлепши украс за ученике распетог Христа! Не одавајте се укивању, јер Ви нисте од овога света! Не тежите ни за благом, јер се двојици господара не може служити! Никада не заборављајте да је баш свротица апостола горди свет победила! Растите у сваком добру, и не дајте дану да прође да нисте напредовали!

Ходите овамо и Ви просветитељи и учитељи народни! Без Вас је народ слеп код очију. Пазите на вредност поверенога Вам малог стада, и чувајте нам узданицу к'o очи у глави! Савијајте и везујте те младе шкољке за Цркву и веру, и ударајте тако најснажнији темељ народноме васпитању! Без вере не можете издати, него само рушити, а са вером зида с Вама Бог. Ако пак Господ не зида, бадава ће се мучити задари. — Уздајте са свештенством у народ, и тражите у њему помагаче себи! Мислите и родите увек за добро народа, оснивајте разна просветна и привредна друштва, и припређујте корисна предавања и читања! Будите учитељи не само деце, него и народа!

Ходите у овај свети савез и Ви најобразованији чланови епархије наше! Управа Цркве на Вас рачуна много. И Ви сте позвани да будете учитељи и вође народне, и народ иде за Вама. Пазите дакле да га мудро водите! Не заносите растројство у Цркву, у то свето тело, које је Дух Свети удружио, и не рушите агарду, коју је сам Бог подигао! Не зовите се ни Петровци ни Павловци, ни другим страначким именима! Чувајте тековине народне, јер ће се од Вас рачуна тражити дали сте их расточили или умножили!

Ходите овамо и Ви спремни по општинама, скупштинари, одборници и часници! Будите нам вољни сарадници у општини, јер ћете тако много заслуга на небу стећи! Дижите побожност у местима својим, под вођењем свештенства, учитељства и првака својих! Добре обичаје уведите, а але таканите! Приносите на Цркву и школу од уста својих, јер ће Вам се то са благословом страсноју вратити! Нека Вам је општинско добро светиња, која се не сме оштетити! Покоравајте се наредбама власти, јер оне бдију над добром Вашим! Чувајте се алих духова социјалиста, који се вуку око тора у кожама јагњешњим, а овамо су вуци грабљиви, који ће Вам све расцудити! Невољама Вашим помоћи ће Црква, која је и окове ропству раскинула. Ширећи свуда дух Христов ширеће и правду, љубав и милосрђе, да се раденику олакша, да се сивици укроте, да се неједнака подела иметка не само законом човечанским, него и законом Божијим, љубављу, до крајњих граница поправи. Држава ће то такође чинити, јер и она све више зида на оном, што је право и поштено. Зато се чувајте тих лажних пророка, јер од њих грози опасност, не само Цркви него и дому, не само Држави него и иметку и благостању Вашем! Унесите у опће мир у општине, и не правите од њих трвалиште злобе и свађе! Делима и примером управљајте својим општинама!

Ходите и Ви домаће старешине, и пружице нам руку своју! Гледајте да уведете у своју кућу побожност, да би Вам кућа благословена била, и да би Вам деца и челада што

више вредила! Сладите ни Цркву и школу! Учите их само добру! Пазите да испуњавају заповести Божје! Чувајте их од неваљала друштва! Не дајте им да пићем убијају здравље! Не дајте им да се ките свилом и дукати! Леност не трните, јер се с њом у плоче у кућу болести и зле навике! Само поштено теците, јер је отето проклето, па и оно што је поштено зарађено, често упропасти! Штедите, и не расипајте на даће, свадбе и моду, него трошите више на белу храну особито, када радите, на здраве станове и добре књиге! А Ви мајке српске, уздајте се својим млаком у срца деце своје само оно што је добро, право и поштено! Унејаком добу детињем, када се за децу све лепи, мајчина реч има силу чаробну и чуда чини. Чувајте здравље своје ради здравља порода Вашег! Негујте малу децу што брижљивије и радујте се, ако Вас је Господ шта већим породом обдарно, те сте могли и Цркву и Државу тако обогатити! Будите добре мајке, па да нам срећа пропева! Чувајте нам породице, Ви анђели аранитељи њихови, јер је у њима извор не само живота и здравља, него и васпитања и благостања нашега!

Потеците амо и Ви, децо наша, на којој почињу наде и будућност наша! Растите и крепите се у добру! Слушајте родитеље своје, да дуго поживите на земљи, и благословени будете на небу! Са вољом у школу идите! У Цркви најрадије пребивајте! Чувајте се од лудих игара и забава, које шкоде здрављу! Будите учтиви и скромни!

Ходите амо сви, Драги моји! и не оклевајте! Порукајте се непобедљиви оружјем мира, које Вам Црква пружа, и збите се у живи бедем, о који се ружи свака сила непријатељска! Поверите се тако у љубави и поверењу бризи мојој, без страха и зазора!

А ја смирили архипастир Ваш званик сам живим и свецајућим Господом и Богом и Оцем сваке истине, да ћу Вам бити не само учитељ, него и узор, пријатељ и саветник верни, истински бравитељ и хранитељ, да се ни једна овца из нашега стада кривицом мојом не изгуби. Водићу Вас путевима добрим. Ко зеницу ока чуваћу Вас. У опасностима бићу будан. У борби истрајаћу. У несрећи спасаваћу Вас последњи ћу на лађи издржати! Ви сте од јако моја снага и утеха, моја брига и страховање, живот и рад мој! Са Вам ваља ми делити добро и зло, за Вас живети и мрети! Добро Ваше биће и моје, радост Ваша биће и моја, само срећа и спасење Ваше биће срећа и спасење моје!

Бог ми је сведок да Вас љубим љубављу Христовом, и да ме од те љубави не ће ништа раставити, ни невоља ни туга, ни страх ни тач, ни смрт ни живот, ни садашњост ни будућност!

Позивајући Вас да се снагда ујердно сећате у молитвима својим цара и краља честитог, као и црквених и светских старешина својих, ради благостања Цркве и Домовине, препоручујем и себе топлим и ујерним молитвама свега стада мојега. Благодат Вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа!

Дано у епископској столици нашој у *Текшивару* на дан светих славних и свехвалних и првотрговних апостола лета Господњег хиљаду деветототина и четврте од рођења Спаситеља, а нашега архијерејства прве.

Горе споменути смирили Епископ

ГЕОРГИЈЕ ЛЕТИЋ с. р.